

Bemærkninger til foranstaaende Forslag.

Den 26. September 1931 vedtog den 12te Folkeforbundsforsamling nærværende almindelige Konvention til Fremme af Midlerne til Forhindring af Krig.

Idet bemærkes, at Spørgsmaalet om Afsluttelse af en saadan Konvention oprindelig er blevet rejst fra tysk Side indenfor Voldgifts- og Sikkerhedskomiteen i 1928, at det har været behandlet saavel af Folkeforbundsforsamlingerne som af nævnte Komité, at der i Fjor har været nedsat et særligt sagkyndigt Udvalg vedrørende Sagen, samt endelig at de forskellige Regeringer flere Gange har haft Lejlighed til at udtale sig angaaende de forskellige Konventionsudkast, der har været udarbejdet, kan angaaende Konventionens Tilblivelse iøvrigt henvises til Beretningen til Rigsdagen angaaende Folkeforbundets ellefte Forsamling Side 33 ff. og Beretningen angaaende den tolvte Forsamling Side 16 ff. samt til Udenrigsministeriets Aarboeg 1930 Side 206 ff. De paa-gældende Steder findes ogsaa redegjort for de Synspunkter, man fra dansk Side har fremført under Forhandlingerne.

Konventionens Formaal er, at de Stater, der maatte ønske det, skal kunne paatage sig visse Forpligtelser, der tilsigter at gøre nogle af de Midler, som Folkeforbundspagten (Artikel 11) giver Raadet til Fredens Bevarelse, mere effektive, uden at der dog derved paa nogen Maade gøres Indskrænkninger i de Beføjelser, der i dette Øjemed iøvrigt tilkommer Raadet i Henhold til Pagten. Konventionen tilsigter heller ikke paa nogen Maade at berøre Kellogpagten. Bestemmelserne i Konventionen omfatter saavel Forholdsregler af militær som af ikke-militær Art, og navnlig Spørgsmaalet om de militære Forholdsregler har været meget omdebatteret. De i Konventionen optagne Bestemmelser om militære Forholdsregler angaa dels Tilbagekaldelse af Vaabenstyrker, der er trængt ind paa anden Stats Territorium, dels Fastsættelse af Linier, som Parternes land-, sø- eller luftmilitære Styrker ikke maa overskride.

I det følgende skal blot Konventionens enkelte Bestemmelser omtales, idet der samtidigt, hvor der maatte være Anledning dertil, vil blive gjort nærmere Rede for de forskellige under Forhandlingerne fremkomne Synspunkter.

I Henhold til Konventionens Artikel 10 har Konventionen staaet aaben for Undertegnelse for alle Folkeforbundsmedlemmer og for andre Stater efter Folkeforbundsraadets nærmere Bestemmelse indtil den 2. Februar 1932. Fra den 3. Februar 1932 kan Konventionen tiltrædes af de samme Stater, som i Henhold til Artikel 10 har haft Ret til at undertegne den, jfr. Artikel 12. Det bemærkes, at Konventionen ifølge Artikel 8 kun gælder mellem Stater, der har undertegnet eller senere tiltraadt den.

Konventionens Artikler 1—3 omhandler de vigtigste af de Forpligtelser, som de kontraherende Parter ved Konventionen paatager sig. Konventionens Artikel 1 indeholder Regler om Forpligtelser af ikke-militær Art, Konventionens Artikler 2 og 3 Regler om de militære Forpligtelser. Medens der under Forhandlingerne i Hovedsagen har hersket Enighed om den ved Artikel 1 givne Regel om, at Parterne skal være forpligtede til i Tilfælde af, at der mellem dem opstaar en Strid, som forelægges Folkeforbundsraadet, at antage og udføre de foreløbige Forholdsregler af ikke-militær Art, som Raadet maatte paalægge dem for derved at forhindre at Striden forværres, er det navnlig med Hensyn til de i Artiklerne 2 og 3 indeholdte militære Forpligtelser, at der under Forarbejderne har gjort sig forskellige Opfattelser gældende. I det oprindelige Udkast til en Modeltraktat (Oversættelse findes i Udenrigsministeriets Aarboeg 1930 Side 206) indeholdtes de til de nuværende Artikler 2 og 3 nærmest svarende Regler i Art. 3, der foreskrev, at Parterne, i det Tilfælde, at Fjendtligheder, af hvad Art de maatte være, allerede maatte være paabegyndt, uden at dog efter Raadets Mening, Mulighederne for en fredelig Bilæggelse skulde være udtømt, skulde være forpligtede til at følge de Hensstillinger, som Raadet maatte rette til dem for at bringe Fjendtlighederne til Ophør, og som først og fremmest skulde gaa ud paa at paabyde, at de Styrker skulde trækkes tilbage, som maatte være trængt ind paa en anden Stats Territorium eller i en afrustet Zone, og dernæst i Almindelighed paa at opfordre dem til gensidig at respektere hinandens Suverænitæt og Forpligtelser med Hensyn til afrustedes Zoner. Som det vil ses, er det i den foreliggende Traktat, i Modsæt-